

Styret informerer høsten 2021

Det som uten tvil opptar styret mest i 2021 er at vi endelig er klare til å kunne ønske velkommen til Etterutdanningskurs for audiologisk personale. Det å kunne møtes fysisk til kurs, og dermed ikke bare ta inn den rene energien som alltid oppstår når vi audiofile møtes, men også kunne diskutere de ulike forelesningene og bedrive en stor grad av faglig erfaringsutveksling slår utvilsomt ethvert webinar! Likevel har vi stor respekt for at ikke alle kan reise, slik at vi har investert til dels mye i å kunne bringe dette også i digital versjon. Vi håper å se mange av dere på Lily Country Club, kanskje i spaavdelingen, samtidig som vi gjerne hører ifra dere som ikke kan reise om hva som er årsaken til det.

I skrivende stund er resultatet fra Stortingsvalget klart, og med tanke på at vinnerne av valget er identiske med de partiene som sommeren 2020 fremmet et forslag om en *helhetlig hørselsplan* gir dette grunn for optimisme sett med hørselsøyne. Som audiografer vet vi hvor hardt enkeltmennesker rammes, og hvor vanskelig det ofte er å få kvalifisert hjelp utenfor våre kontorer. Helheten mangler. Vårt budskap er at en slik plan må tuftes på en evidensbasert tilnærming uten overdrevne økonomiske motiver eller profesjonskamp. En annen utfordring er at det norske audiologiske fagmiljøet ikke synes samlet i synet på utfordringer og løsninger innen eget fagfelt. Dette hemmer selvsagt nyvinning som vi anser som helt nødvendig for å møte dagens og ikke minst morgendagens utfordringer.

I forbundets politiske arbeid har vi fremmet en påstand om at *I Norge får ikke hørselshemmede systematisk evidensbasert hørselsrehabilitering*. Kort og effektivt, men er det korrekt? I følge litteraturen inkluderer hørselsrehabilitering *identifisering av hørselstap, gradering, diagnostikk og eventuelt andre hørselsrelaterte utfordringer, vurdering av taleoppfattelse, valg og tilpasning av høreapparater og eventuelt andre hjelpemidler, lyttetrening, pasient- og familieveiledning, psykososial støtte, generell oppfølging, trening på kommunikasjonsstrategier og mestring, tinnitusterapi, tale- og språkopplæring, tilrettelegging i klasserom og på arbeidsplasser, oppfølging av pårørende hos barn med hørselstap, opplæring i tegn til tale og tegnspråk, støyvern og opplæring av personell som jobber med hørselshemmede*. Spørsmålet som da melder seg er kanskje ikke hvorvidt vi har dette i Norge, svaret gir nesten seg selv, men mer hvorvidt alt dette er nødvendig. -Vi tenker at det er det i mange nok tilfeller. Per idag ser vi fremdeles at audiografene så vidt har tid til en teknisk rehabilitering, og vi håper at de av dere som har gode, trygge arbeidsgivere ser at vi trenger klar tale når vi uttrykker oss.

På tampen tar vi med en epost vi fikk medlem som er frustrert over at det forbundet «maser om» ikke fører til endring. Svaret vedkommende fikk er at dette ikke er noe mindre frustrerende for oss som jobber med dette tett på, men at «ingen endring» nærmest er normalen i politisk arbeide. Og ikke bare kommer vi ingen vei, vi opplever også å bli direkte motarbeidet. Dette er derimot hverdagen for mange av med lignende kampsaker. Det vi derimot vet er at framtiden ligger åpen for oss audiografene, enten i form av politisk styring eller rett og slett i form av det enorme antallet med hørselshemmede som vil trenge vår kompetanse. Det er spennende tider – det tar bare noen flere tiår enn hva som er faglig tilrådelig.

Vi ses på EU!